
Krigsfrimerkene

Frimerkeauksjonen som Aftenposten omtaler 3.5. nevner også frimerkeinteressen under krigen 1940–45. På det tidspunkt hadde jeg allerede vært Norges-samler i flere år. I krigsårene brukte jeg av mine beskjedne midler til å anskaffe nye merker – oftest bare noen få eksemplarer. Men noen merker var for meg, og mange andre, bannlyste. Det gjaldt de typiske NS-merkene – spesielt de med tilleggsbeløp for nazistkontrollerte «hjelp»-tiltak. De mest forhatte merkene var Legionsmerket (m/tillegg til legionen på 80 øre) og Quisling-merkene (kat. nr. 300, 301 og 306 m/tillegg på 30 øre). Men også kat.nr. 309, 310 og Landshjelpmerkene var uakseptable for «gode nordmenn». V-merkene var OK, fordi det jo faktisk var tyskerne som tok i bruk Churchills seierstegn for å redusere propaganda-effekten for de allierte. Det var vondt for en «frimerkegal» ungdom å stå i kø på postkontoret med noen kroner i lommen til «akseptable» merker å se hvordan enkelte spekulativt kjøpte arkvis av de NS-merkene som i dag er ganske kostbare. For *hvert* Legionsmerke – f.eks. – støttet disse «samlerne»/spekulantene Legionen med 80 øre, som på den tid var et betydelig tillegg (portoene var bare 20 øre). Siden har mange tjent betydelig på dette. Selv har jeg i ettertid måttet kjøpe disse merkene på det åpne frimerkemarkedet til vanlig markedspris for å unngå «hull» i min Norges-samling. Men *jeg* har ingen vond smak i munnen. Noen burde kanskje ha det!?

OVE BENNICK, Oslo

9.11.41 - 1/6.90